

Sygn. akt III AUa 226/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak (spr.)
Sędziowie:	SA Urszula Iwanowska SA Barbara Białecka
Protokolant:	sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013 r. na rozprawie

sprawy małoletnich P. T. i K. T. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o rentę rodzinną

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV U 83/12

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 226/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił małoletnim ubezpieczonym K. T. i P. T. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 29 października 2011 r. ojcu H. T., ponieważ w dziesięcioleciu przed dniem zgonu nie posiadał on okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego łącznie co najmniej 5 lat.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła przedstawicielka małoletnich K. T. i P. T., zarzucając naruszenie przepisów art. 107 i art. 75 kpa oraz art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z tym domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania wnioskodawcom prawa do renty rodzinnej.

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. T. i P. T. prawo do renty rodzinnej poczynając od 1 listopada 2011 r.

Z ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika, że H. T. zmarł w dniu 29 października 2011 r. W dniu 7 listopada 2011 r. małoletnie dzieci H. K. (urodzony w dniu (...)) i P. (urodzona (...)) złożyły wniosek o prawo do renty rodzinnej po zmarłym. Sąd Okręgowy ustalił, że H. T. posiadał okres składkowy i nieskładkowy w łącznym rozmiarze 29 lat, 3 miesiące i 25 dni.

Odnosząc powyższe okoliczności do treści przepisów z art. 65 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 68 ust. 1 oraz art. 57 ust. 2 i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie jest uzasadnione. W szczególności Sąd pierwszej instancji powołał się na pogląd Sądu Najwyższego zawarty w uchwale z dnia 23 marca 2006 r. I UZP 5/05 oraz w wyroku z dnia 24 kwietnia 2008 r. II UK 235/07 i uznał, że zmiana treści przepisu art. 58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez dodanie ust. 4 nie zmienia dotychczasowej sytuacji prawnej ubezpieczonych. Przy takiej wykładni przepisów H. T. spełnił więc warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na przyjmowaną całkowitą niezdolność do pracy i posiadany okres składkowy i nieskładkowy w łącznym rozmiarze ponad 25 lat, bez konieczności wykazywania okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu. W konsekwencji małoletnim, którzy w chwili śmierci ojca nie ukończyli 16 lat przysługuje prawo do renty rodzinnej. Prawo to Sąd Okręgowy przyznał w wyroku zmieniającym zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Apelację od wyroku złożył organ rentowy, zarzucając naruszenie prawa materialnego, to jest art. art. 65 ust. 1 oraz 57 i art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych poprzez błędną ich wykładnię niewłaściwe zastosowanie i przyznanie ubezpieczonym prawa do renty rodzinnej, podczas gdy zmarły ojciec ubezpieczonych w chwili śmierci nie miał ustalonego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy ani też nie spełniał warunków do uzyskania jednego z tych świadczeń, w szczególności w ostatnim dziesięcioleciu przed zgonem nie legitymował się wymaganym 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowymi (art. 58 ust. 2 ustawy). Wskazując na powyższą podstawę apelacyjną, organ rentowy wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonych.

W piśmie procesowym z dnia 29 sierpnia 2013 r. organ rentowy wniosł o umorzenie postępowania sądowego w całości, ponieważ decyzją z dnia 9 sierpnia 2013 r. organ rentowy przyznał rentę rodzinną na rzecz K. T. i P. T. po zmarłym ojcu H. T. od dnia 29 października 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią przepisu art. 477¹³ k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy.

W odwołaniu od decyzji organu rentowego z dnia 7 grudnia 2011 r. przedstawiciel ustawowy małoletnich ubezpieczonych ich matka domagała się przyznania K. i P. T. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu H. T.. W związku z prawomocnym zakończeniem postępowania sądowego w sprawie z odwołania H. T. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, które doprowadziło do przyznania H. T. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 11 września 2011 r. do 29 października 2011 r. sygn. akt III AUa 57/13 Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, organ rentowy decyzją z dnia 9 sierpnia 2013 r. przyznał na rzecz K. T. (do dnia 31 lipca 2016 r.) i P. T. (do dnia 31 stycznia 2018 r.) prawo do renty rodzinnej po zmarłym H. T. od dnia jego śmierci, tj. od 29 października 2011 r.

Z powyższego wynika, że organ rentowy przed prawomocnym zakończeniem sprawy wydał nową decyzję, w całości zaspokajającą żądanie odwołujących się, tym samym anulował zaskarżoną decyzję. Rozpoznanie apelacji stało się zatem bezprzedmiotowe i zgodnie z treścią art. 477¹³ k.p.c. postępowanie należało umorzyć w całości, co z kolei wymagało uchylecia nieprawomocnego wyroku Sądu pierwszej instancji na podstawie art. 386 § 3 k.p.c.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka